

CRISTIANISME AL SEGLE XXI

Circular 38

Octubre 2014

INTRODUCCIÓ

Ens plau fer-vos arribar aquesta circular per informar-vos, en una primera part, de les activitats que tenim previstes per a aquest curs, a les quals us convidem a participar i, en una segona part, sobre les activitats portades a terme des de l'edició del número anterior. També reiterem les raons que ens mouen a demanar-vos el vostre e-mail per tal d'oferir-vos una major i més detallada informació sobre la vida de l'entitat, afavorint per a tots la possibilitat d'una major participació i adhesió a posicionaments que es van decidint.

VIII CONGRÉS DE “CRISTIANISME AL SEGLE XXI”

El 16 de novembre vàrem celebrar el VIII Congrés amb el lema “**Com viure la fe en un món en canvi**”, amb dos ponents cadascuna d'elles. Xavier Alegre des del catolicisme i Pere Zamora des de l'Església evangèlica varen desenvolupar el tema “**Viure el Regne com a experiència comunitària de la fe**” i Begoña Román va parlar del “**Què fer davant la irresponsabilitat col·lectiva en aquest moment de tant sofriment? Que potser sóc jo qui se n'ha de fer càrrec?**“. Malauradament no vàrem poder escoltar, per una indisposició, la ponència que havia de presentar Itziar González.

Tot i semblar una contradicció amb el que diem a la introducció (informar-vos de les activitats previstes per aquest curs) parlant-vos d'un fet passat, aclarim que ens queda pendent l'edició i lliurament del llibre del Congrés, pagat anticipadament per alguns socis i altres assistents. Diverses causes han impedit l'edició abans d'ara, essent necessari modificar parcialment el text inicialment previst, en el qual inclourem les intervencions d'Espai obert del curs passat de les que tenim el text.

Comptem poder presentar l'obra ja publicada el dia de l'Assemblea i fer el lliurament del volum a aquells/es socis/sòcies que hi assisteixin. Als amics i socis que no assisteixin a l'acte, ja decidirem com els el fem arribar.

“ESPAI OBERT”

Un any més tenim programades les sessions d'Espai Obert. Per a aquest **cicle 2014-2015** i amb el títol **ARRELS ESPIRITUALS DE LA CULTURA D'AVUI**, el programa serà el següent:

25 d'octubre 2014: "Es pot ser multireligiós?", a càrrec de Fèlix Martí, filòsof, fundador del Centre UNESCO de Catalunya, i autor, entre d'altres, del llibre “Déus desconeguts, viatge iniciàtic a les religions de l'Orient”.

20 de desembre 2014: "Pacifisme i pau en el nucli espiritual de les tradicions religioses", a càrrec de Tica Font, Vicepresidenta de Justícia i Pau i Directora de l'Institut Català Internacional per la Pau

28 de febrer 2015: "Arrels religioses de la ciència", a càrrec de David Jou, físic i poeta.

11 d'abril 2015: "La diferència de gènere a la llum de les diferents tradicions religioses", a càrrec d'Anna Ortín, doctora en Filosofia.

30 de maig 2015: "L'actitud davant la naturalesa, com a manifestació de Déu, a totes les religions", a càrrec de Francesc Torradeflot, professor de mística cristiana al Centre d'Estudi de les Tradicions Religioses, de Barcelona.

Les sessions, que s'escauen totes en dissabte, seguiran tenint lloc a la Sala Joan XXIII de la Institució Cultural del CIC, Via Augusta, 205, de Barcelona.

El contingut de la majoria de les conferències, actualment, es publica en el blog de l'Associació (cristianismeXXI.cat). A més, tenim reproduïda en el mateix blog la relació actualitzada de tots els quaderns d'Espai Obert editats i no exhaurits. Als socis que no disposin de fàcil accés al blog, si ho sol·liciten, els farem arribar l'esmentada relació per altres mitjans.

ASSEMBLEA ANUAL ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA

La Junta Directiva amb altres persones interessades en la marxa de l'Associació han estat estudiant la possibilitat de reconvertir-la deixant de ser una plataforma d'entitats, treballant sobre la proposta de canvi de l'estructura de l'Associació, passant a transformar-la en una xarxa de persones físiques i entitats, que, com a església de base, volem mantenir el caliu del Vaticà II no sols amb espais de reflexió teòrica (Espai Obert, participació a l'UCE i congressos), sinó també redactant i adherir-nos a manifestos, declaracions i altres actes i accions que es consideri oportú.

Ja que, d'acord amb els Estatuts actuals va acabar el darrer exercici el passat dia 31 d'agost, la Junta Directiva ha decidit convocar simultàniament Junta ordinària (per tractar de l'aprovació, si s'escau, del comptes, memòria i gestió del darrer exercici) i, tot seguit, extraordinària per decidir sobre l'ampliació i modificacions estatutàries relatives a les finalitats i activitats de l'Associació, treballar en base al projecte que serà presentat per ajustar l'organització de l'entitat a les necessitats del que s'aprovi, formalitzar el

cessament de l'actual Junta Directiva i designar les persones que hagin d'integrar els nous òrgans de govern de CRISTIANISME AL SEGLE XXI”.

Tenint en compte la transcendència del temari d'aquesta reunió, s'ha decidit ja **convocar les Assemblees esmentades per al dia 27 de novembre a les 19 hores a l'Església Protestant de Barcelona Centre, ubicada al carrer Tallers, 26, de Barcelona**. Tot i que rebreu oportunament la preceptiva convocatòria, us fem saber anticipadament el lloc i hora, per tal que pugueu anotar-ho a les vostres agendes i feu l'esforç necessari per poder assistir-hi.

Esperem poder fer en el mateix acte, la presentació del llibre del darrer Congrés amb les modificacions apuntades en el darrer paràgraf del primer apartat d'aquesta circular.

DE LA PÀGINA WEB AL BLOG

Tot i que aquesta transformació, que permet una fluïdesa en la relació amb els lectors que poden enviar comentaris, correspon a feina feta el curs passat, cal que tots els socis estiguem informats de la conversió en blog de la pàgina web, de la possibilitat de registrar-se per rebre el butlletí periòdicament i de disposar d'una via àgil de coneixement, informació i participació.

Com annex I a aquesta circular, reproduïm els títols i autors dels sis darrers editorials que hi han aparegut, i us recordem que, per accedir-hi i poder disposar del text íntegre. La referència és “www.cristianismexxi.cat”.

S'escau en aquest apartat recordar a tots els socis la conveniència que, aquells que en disposeu, ens faciliteu el vostre e-mail o ens l'actualitzeu aquells que, per la raó que sigui, l'heu canviat. Així alleugerim molta feina, podem ser més propers junta de govern i socis, i ens estalviem considerables despeses, tot això sens perjudici que farem tot el possible per tal que aquelles persones associades que no disposen d'aquest mitjà siguin informats de tot el que fem amb la màxima agilitat possible.

UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU (UCE) 2013 i 2014

La Universitat Catalana d'Estiu se celebra a Prada, a la comarca del Conflent (Catalunya Nord), des de fa quaranta-sis anys i ha estat sempre un espai de llibertat i de trobada d'estudiants, professors, professionals, especialistes, polítics i assistents en general dels vuit territoris que conformen els Països Catalans: l'Alguer, Andorra, el Carxe, el Principat de Catalunya, Catalunya Nord, la Franja de Ponent, les Illes Balears i el País Valencià.

Ja fa anys que CRISTIANISME AL SEGLE XXI hi participem, considerant que la presència del nostre tarannà mereix l'esforç de ser-hi presents.

Tal com ja havíem dit en la darrera circular el dia 20 d'agost de 2013, vàrem participar en l'UCE dedicant tota la jornada a reflexionar sobre el tema “**EL PAPA FRANCESC ESTÀ PROVOCANT UNA REFORMA DE LA SANTA SEU: 1. Aconseguirà una possible reforma del poder central de la cúria vaticana? 2. Podrà obtenir que es faci un reset radical de l'economia (patrimoni, comptes, gestió bancària, corrupteles, ...) de la ciutat de l'Estat Vaticà?**”

Va presentar la reflexió Josep Maria Benítez Riera, s.j. (professor emèrit d'història moderna de la Pontifícia Universitat Gregoriana, de la qual fou degà).

Enguany, el 21 d'agost, vàrem participar també a l'UCE aportant la reflexió «Lliures per decidir amb esperança i il·lusió sobre el futur del país: Es pot, des del cristianisme, defensar el dret a decidir polític? Allò que està en joc és un dret col·lectiu fonamental?», de la qual van ser ponents Joan Botam Casals (caputxí, president del Centre Ecumènic de Catalunya) i Jordi Porta Ribalta (Expresident d'Òmnium Cultural, membre fundacional de “Cristianisme al Segle XXI”).

REDES CRISTIANAS

Tal com ja vàrem anunciar en la darrera circular, els dies 6 i 7 de desembre de 2013 es va celebrar la IV Assemblea de “Redes Cristianas” a Santiago de Compostela en què es va reflexionar sobre: “Cambiando realidades, provocando rebeldías con Jesús de Nazaret” i en què CRISTIANISME AL SEGLE XXI va estat representat per en Jaume Botey.

Nosaltres hem continuat participant en aquesta xarxa d'àmbit estatal. Per més informació podeu consultar el web www.redescristianas.net.

RENDA GARANTIDA DE CIUTADANIA

L'Associació ha participat en la iniciativa legislativa popular per una renda garantida ciutadana. Havent acceptat el Parlament la iniciativa i transcorregut el termini per recollir signatures que ha estat en número de 120.000, un cop autenticades, el Parlament de Catalunya ha admès a tràmit la iniciativa que està en fase de declaracions. El Parlament va abonar la quantitat justificada per les despeses i així l'Associació ha cancel·lat el compte corrent que s'havia obert per la recepció de les assignacions públiques, una vegada cobertes aquestes despeses.

FÒRUM CATALÀ DE TEOLOGIA I ALLIBERAMENT

A finals de gener d'aquest any, s'ha organitzat al Fòrum un taller, moderat per en Ramon Maria Nogués, sobre el tema “Parella, família i Cristianisme” relacionat amb el Sínode actual convocat pel papa Francesc.

FÒRUM SOCIAL CATALÀ

En Lluís Busquets Grabulosa, el 12 d'abril, va moderar un taller en el Fòrum Social Català sobre Lluís Maria Xirinachs.

MANIFESTOS , PRONUNCIAMENTS I ADHESIONS

Des de la publicació de l'anterior circular, hem fet els següents:

1. Títol dels darrers “Editorial” del nostre blog “cristianismexxi.cat” (annex I).

Adhesió al manifest sobre les beatificacions a Tarragona (annex II)

2. Manifest de recolzament a Teresa Forcades.
3. Adhesió al pacte nacional sobre el dret a decidir. (annex III)
4. Manifest sobre la Successió al Bisbat de Barcelona (Annex IV).
5. Col·laboració amb Fragmenta Editorial a la presentació el llibre de J.J Tamayo “Biografia religiosa del s. XX. Cincuenta intelectuales para una conciencia crítica” Gener dde 2014).
6. Es va assistir a l'homenatge al Dr. Josep Gil Ribas.

ALTRES VINCULACIONS

S'ha continuat la presència a DIT I FET, on estem representats per en Jaume Botey, i a l'Associació Projecte FIARE a Catalunya, on ens representa en Josep Maria Gasch.

En relació al projecte FIARE cal destacar que, a partir de l'1 d'octubre de 2014, ja hi ha oberta una oficina a l'Estat espanyol amb tota la operativa bancària (obrir comptes corrents,...) si bé s'haurà de fer de manera escalonada, tenint prioritat les persones que en el seu moment varen ser sòcies de l'Associació Projecte Fiare a Catalunya.

ANNEXES

I

TÍTOLS DELS SIS DARRERS EDITORIALS DE www.cristianismexxi.cat

- “En Joan encara ens commou” (Lluís Costa)
- “Algunes consideracions sobre l'ESPAI OBERT” (Mercè Izquierdo)
- “La faula s'ha acabat” (Santiago Ramentol)
- “Palestina: és un genocidi” (Jaume Botey)
- “Lligar i deslligar tots junts (Ramon Maria Nogués)
- Malgrat tot el món avança (Montse Sintas)

II

Les beatificacions de Tarragona Encara hi ha vençuts i vencedors (text anterior al 13 d'octubre de 2013)

El proper 13 d'octubre 500 persones seran honrades i portades a l'altar a Tarragona com a màrtirs durant la guerra civil. Setanta-cinc anys després d'aquells fets, la Jerarquia de l'església catòlica sembla voler mantenir les ferides obertes aleshores, honrant massivament les víctimes d'un sol bàndol. Aquest fet posa de manifest la seva incapacitat per superar les posicions de llavors i que segueix considerant aquella guerra com una Croada.

Celebrant-se a Tarragona, a més, la cerimònia de la beatificació deshonra la figura del llavors arquebisbe d'aquesta diòcesi, cardenal Vidal i Barraquer, que en un gest lúcid i calent es va negar a signar la Pastoral Col·lectiva dels bisbes espanyols de juliol de 1937 a favor de l'aixecament, decisió que li va ocasionar l'exili i tota mena de persecucions.

Tot col·lectiu té dret i probablement obligació d'honar els seus morts. Però, per tancar ferides i poder fer-ho en un clima de reconciliació, cal que tots dos bàndols reconeixin els errors, demanin perdó i reconeixin en igualtat de condicions l'heroïcitat de tants morts innocents. Però fins ara la Jerarquia s'ha negat a reconèixer la il·legitimitat del cop d'estat contra el legítim govern de la República i el greu error que va suposar la Pastoral Col·lectiva. Sense aquest reconeixement difícilment pot haver reconciliació. I a nosaltres, catòlics, ens toca, en primer lloc demanar perdó per la posició bel·ligerant de la major part de la jerarquia, institucions eclesiàstiques i un bon nombre de laics i tenir la humilitat necessària que requereix la petició de perdó.

Des de la nostra més profunda admiració i respecte per les vides i, sobretot, per les circumstàncies de cadascuna de les seves morts -sovint amb suplicis i patiments afegits-, desgraciadament el fet d'aquesta beatificació no pot evitar ser interpretat com una instrumentalització política de les morts al servei d'un sol dels bàndols.

En aquestes condicions i davant el debat a la nostra societat sobre la recuperació de la Memòria Històrica, l'Església es col·loca en un espai no només de fàcil crítica com a institució sinó també d'instrumentalització partidista dels morts. Els ara beatificats mai haurien pogut imaginar-se que, setanta-cinc anys després, el sector més recalcitrant de la societat espanyola pretengui treure profit polític del seu sacrifici. Certament la jerarquia addueix que cap persona pot ser beatificada si en la causa del seu assassinat s'hi barregen motivacions no estrictament de fe. Però oblidar els milers d'obriers, mestres i sacerdots assassinats pel franquisme per motius de fidelitat al poble -i sovint també de fe-, no només és una injustícia sinó que fa impossible una veritable reconciliació.

Per poder construir la reconciliació que aquest país segueix necessitant cal el rescabament moral de totes les víctimes. Però fins avui això no s'ha fet amb les víctimes republicanes. Si l'Església tingués la llibertat i generositat suficient per fer aquest gest podria honrar els seus màrtirs sense que això suposés ofendre a

ningú perquè tots dos bàndols, vencedors i vençuts, van ser tots víctimes. I evitaria aquella frase maligna: "Els d'un costat, als altars, els de l'altre a la cuneta com gossos". Mentre aquest reconeixement no es doni, la jerarquia de l'Església ha de saber que segueix humiliant tant les víctimes innocents de l'altre costat com els seus familiars, que segueix manifestant la seva incapacitat per ser factor de pau i reconciliació i que, objectivament, volent o no, segueix apareixent com Jerarquia de la rancúnia.

Voldríem que aquesta nova beatificació massiva, que segueix mantenint les ferides obertes, servís perquè l'Església catòlica, amb sincer remordiment, demanés d'una vegada perdó a la ciutadania actual per la seva participació, com a impulsora del conflicte i, conseqüentment com agressora, que es penedís per la seva col·laboració en la mort o assassinat de milers d'innocents, acusant, denunciant, oferint fins i tot llistes de feligresos sota sospita als escamots de la mort; que demanés perdó per la seva responsabilitat en l'ocultació del sacrifici de tants que van lliurar la seva vida per causa

de la justícia i la veritat, i finalment que demanés també perdó pels beneficis de tot tipus que va obtenir al llarg de tants anys del règim il·legítim de la dictadura.

Es tracta fonamentalment d'exercir la funció pacificadora que ha d'exercir. L'Església no s'ha de relacionar amb el món en funció d'ella mateixa sinó en funció de la construcció del Regne de Déu, això és, en funció de la justícia i de la veritat. En cas contrari, si s'allunya i es confronta amb el món, per molt dret que tingui a reconèixer el mèrit dels seus, corre el risc d'esdevenir secta. I ja que com a Església aspira a manifestar socialment el missatge de Jesús, no hauria d'oblidar mai d'encarnar en el seu propi cos aquest desig mantingut en la tradició i recollit en l'evangeli sobre la unió dels seguidors de Jesús: "... que siguin un com ho som nosaltres. Mentre era amb ells, jo els guardava en el teu nom, el que m'has donat. He vetllat per ells i no s'ha perdut ni un sol "(Jn 17,11-12).

III

El Govern de Catalunya, diverses institucions públiques i privades i els partits polítics sotasignats així com associacions i entitats catalanes d'àmbit municipal, cultural, educatiu, comunicatiu, social, cívic, esportiu, generacional, sindical, empresarial i professional

MANIFESTEM

- El nostre ple suport al procés democràtic que expressa el Parlament de Catalunya per tal que el poble català pugui exercir el seu **Dret a Decidir**.
- Catalunya és Nació i tota Nació té dret a decidir el seu futur polític. Reclamem per exigència democràtica que la ciutadania de Catalunya puguem exercir amb el nostre vot el Dret a Decidir sobre la nostra institucionalització política.
- En aquest sentit, urgim que s'estableixi un diàleg amb institucions de l'Estat per tal de trobar les condicions legals per a l'exercici d'aquest Dret a Decidir.
- El Pacte Nacional pel Dret a Decidir, que es circumscriu a ell mateix, assumeix les opcions democràticament possibles sobre el nostre futur polític i així resta obert a la seva adhesió d'institucions i associacions que ho sol·licitin.
- Reclamem exercir el Dret a Decidir la nostra institucionalització política i el vinculem a la millora de la condició de vida individual i col·lectiva de les persones que viuen i treballen a Catalunya, al compromís amb les exigències de la qualitat de la democràcia, als drets socials –especialment en l'atenció als més febles-, a l'aprofundiment de l'estat del benestar, a la solidaritat intergeneracional, a l'equilibri territorial i desenvolupament sostenible així com a l'impuls d'iniciatives i de foment de l'actitud emprenedora i a l'assumpció de responsabilitats empresarials.
- Ha de significar també la voluntat d'un país que vol accedir a un alt nivell educatiu i de cultura personal i col·lectiva i especialment en la defensa de la nostra llengua pròpia, que, s'estén i crea lligams específics amb els territoris amb els quals la compartim.

- Exigir l'exercici del Dret a Decidir implica també l'afirmació que Catalunya és una comunitat humana que integra, respecta i recolza les diverses aportacions culturals i el pluralisme lingüístic que avui es reflecteix a la nostra societat.

- Les accions destinades a assolir el reconeixement del Dret a Decidir s'han de desenvolupar amb l'enfortiment de la cohesió de tota la societat catalana que proclama "com a valors superiors de la seva vida col·lectiva la llibertat, la justícia i la igualtat, i manifesta la seva voluntat d'avançar per una via de progrés que assegurí una qualitat de vida digna per a tots els que viuen i treballen a Catalunya" (EAC).

- El civisme, el diàleg, el respecte a totes les diverses opcions democràtiques pacífiques i al pluralisme polític, ideològic, religiós i d'opcions de consciència, el rebuig a tota discriminació contrària a la llibertat i a la dignitat humana així com la fermesa en les pròpies conviccions, han de configurar totes les accions sorgides des del Pacte Nacional pel Dret a Decidir.

- L'exercici del Dret a Decidir també ha de significar la voluntat col·lectiva d'integració a la Unió Europea revitalitzada i a la participació en la solidaritat universal.

Per tot això ens **COMPROMETEM**

- A treballar per fer possible la màxima coresponsabilitat de tota la ciutadania envers Catalunya i el seu futur institucional a través dels valors democràtics concretats en el Dret a Decidir.

- Per això les institucions i entitats signants del Pacte, les que s'hi adhireixin en el futur o manifestin la seva voluntat de col·laborar en determinades activitats, ens comprometem en l'àmbit propi de cada una a endegar iniciatives d'abast sectorial i territorial català per tal de promoure la conscienciació ciutadana i fer pedagogia per reclamar l'exercici del Dret a Decidir que tenim tots els catalans i catalanes.

IV

NOU ARQUEBISBE DE BARCELONA

Després de l'enrenou que es va originar en nomenar el successor del Cardenal Jubany i que va provocar la campanya "Volem bisbes catalans", uns anys més tard, concretament el 2001, l'Associació "Cristianisme al segle XXI" vam dedicar el nostre congrés bianual al tema del nomenament de bisbes. Les actes d'aquest congrés estan publicades i recullen les aportacions de José Ignacio González Faus, Antoni Calvó, Ana Zugaza i el resultat d'una enquesta realitzada pel sociòleg Joan Estruch. No es tracta ara d'explicar amb detall el contingut de les diverses aportacions però puc exposar sintèticament algunes resolucions;

Allò que es rebutja:

El secretisme sistemàtic que envolta el tràmit previ a la designació.

El caràcter vitalici de l'exercici de la funció episcopal.

La intervenció del nunci en la designació dels bisbes.

Allò que es considera ideal:

Establir un sistema d'elecció a través del qual clergat i laïcat puguin expressar-se sobre la persona que ha de presidir la diòcesi.

Preveure la possibilitat que es pugui demanar i decidir la substitució d'un bisbe per incompetència o incompatibilitat comprovades.

Procurar que les comunitats participin en l'elecció dels seus responsables pastorals.

Aspirar a un sistema de presentació de candidats a bisbe.

Allò que es considera factible:

Participació de laïcat i clergat en l'elecció dels bisbes.

Debat rigorós a l'entorn del perfil que es considera adequat per a la figura del bisbe, des d'una actitud de sintonia evangèlica, comunió i responsabilitat.

El nou bisbe hauria de tenir capacitat d'animar i gestionar la vida de les comunitats amb la participació de tots els creients i coneixement de la societat i la cultura en que l'església diocesana viu.

Intervenció significativa del conjunt de bisbes de Catalunya en el nomenament d'un bisbe del mateix territori.

Així doncs, segons el nostre Congrés, els criteris que han de guiar el nomenament d'un bisbe son exclusivament de caràcter pastoral, de concòrdia intra-eclesial i d'adaptació al medi en el qual ha d'exercir el seu ministeri.

Davant el rumor de nomenament del Cardenal Cañizares per la diòcesis de Barcelona, Cristianisme Segle XXI ha de fer les següents consideracions:

1. Donat el context que vivim, tenim seriosos dubtes sobre si aquesta proposta respon als criteris pastorals esmentats, o, senzillament, a les pressions polítiques del govern espanyol per col·locar a Barcelona una persona de pensament i actuació política pròxima al PP.

2. La incomprensió i bel·ligerància política que el Sr. Cañizares ha manifestat reiteradament en contra de la recuperació de la pròpia identitat que des de fa anys viu Catalunya creiem que l'inhabilita per ser arquebisbe de Barcelona.

3. Els seus excessos de fastuositat i opulència creiem que no solament van en contra les crides a la austeritat del Papa Francesc sinó que, en aquest moment i en una diòcesis castigada per la pobresa en molts amples sectors socials es convertiran en un escàndol.

Demaneu per tant que s'eviti aquest nomenament i es tinguin presents els criteris evangèlics i de caràcter pastoral que fa anys Cristianisme Segle XXI va proposar.